

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Шкуропат І.Р., здоб. вищ. осв. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.С. Ковалевська**
Державний біотехнологічний університет

В умовах тривалої й глибокої інвестиційної кризи українська економіка має велику потребу в додаткових джерелах інвестицій. За таких умов важливим джерелом додаткових нагромаджень є іноземні інвестиції. Саме обсяги залучення іноземного капіталу сприяють підвищенню інвестиційної активності. Прямому інвестуванню іноземного капіталу в українську економіку надаються переваги перед кредитуванням, оскільки прискорюється впровадження нових технологій, удосконалюється організація виробництва [1, с. 60]. Коло дискусійних питань підвищення інвестиційної активності, включає проблеми вдосконалення бухгалтерського обліку та оподаткування. Дотримання особливостей ведення та організації відповідно до міжнародних стандартів обліку іноземного капіталу вимагає додаткових досліджень. Первісним у розкритті обліку інвестицій є визначення їх поняття й економічного змісту. Поняття інвестицій є досить складним і змістовним та в економічній літературі трактується авторами по-різному. Найчастіше, поняття «інвестиції» ототожнюється з поняттям «капітальні вкладення», а «інвестиційна діяльність» - з «інвестуванням» [2, с.136]. Також характеризуючи економічну сутність інвестицій, слід зазначити, що в сучасній літературі цей термін трактується досить неоднозначно – акцентуючи увагу на окремих його важливих характеристиках залежно від мети дослідження. Економічно обґрунтована класифікація є основою організації обліку інвестицій і полягає, перш за все в можливості реалізувати інвестором свою стратегію на фінансовому ринку. Так, класифікацію фінансових інвестицій доцільно проводити з метою визначення терміну вкладення та методів їх обліку. Інвестиції, залежно від об'єктів вкладення, поділяються на капітальні та фінансові. При цьому, саме ефективні фінансові інвестиції дають змогу вітчизняним підприємствам отримати вищий рівень дохідності на вкладений капітал, ніж операційна діяльність [2, с. 137].

Прискорення темпів впровадження нових технологій у економічні процеси, удосконалення організаційних засад виробництва сприяє підвищенню обсягів прямого інвестування іноземного капіталу

у національну економічну систему. Слід зазначити, що процес іноземного інвестування в українську економіку характеризується недосконалою географічною диверсифікацією прямих іноземних інвестицій з експортерів, коли основна частина надходжень відбувається з сталої групи країн. Аналіз розподілу прямих іноземних інвестицій свідчить про необхідність оптимізації діючої географічної структури іноземних інвесторів. Найбільший економічний ефект для національної економіки мають іноземні інвестиції країн, які на сьогодні спеціалізуються на виробництві продукції з високою часткою доданої вартості та виступають лідерами технологій на світовому ринку [3]. Доведено, що основна частка інвесторів, зацікавлені у співпраці з вітчизняними підприємствами галузі переробної промисловості, сфери оптової та роздрібною торгівлі, які мають високі показники обіговості та окупності витрат, зміни асортименту продукції й товарів, низькі комерційні ризики. Так, великий обсяг прямих іноземних інвестицій у фінансовий сектор сприяє притоку обігових коштів у фінансову систему України, стабілізує показники ліквідності, при цьому виникають підстави для екстенсивного розвитку вітчизняної економічної системи. Аналіз структури іноземних інвестицій свідчить, що незначний відсоток (7,2% промислового експорту країни) займає експорт високотехнологічної продукції, що є вагомою перешкодою для інтеграції України у глобальні механізми доданої вартості [3]. Також відслідковується етап закріплення сировинної спеціалізації української економіки, коли не задовольняються основні потреби модернізації економічної системи, сповільнюється експорт високотехнологічної продукції. Тому інвестиційна політика України має будуватися шляхом впровадження поетапної стратегії залучення прямих іноземних інвестицій: орієнтування; моніторинг зовнішнього середовища; визначення національних цілей; реалізація, координація, облік та контроль.

Інформаційні джерела:

1. Мартиненко В. Інвестиційний потенціал України: проблеми виміру та оцінок. Вісник НБУ. 2020. № 2. С. 60-65.
2. Нестеренко І.В. Особливості обліку та аудиту фінансових інвестицій підприємства. *Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг*. Зб. наук. праць Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі. Харків. 2012. 1(1). С. 136-142.
3. Статистичний щорічник України 2020. Державна служба статистики України: веб-сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>